

ΠΑΝΔΩΡΑ.

15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ, 1862.

ΤΟΜΟΣ ΙΓ'.

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ 298.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΤΙΧΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ.

(Συνέχ. Ἰδε Φυλλάδ. 297.)

Εὐριπίδου ἱκίτιδες.

5. Ἐν ἧ με θρέψας ὀλβίοις ἐν δώμασιν
Λῶβραν πατήρ διδωσι τῇ Πανδίωνος
Αἰγεί δάμαρτα Λοξίου μαντεύμασιν.
301. Ἐγώ γ' ὦ παῖ πρώτα μὲν τὰ τῶν θεῶν
σκοπεῖν κελεύω, μὴ σφαλῆς ἀτιμάσας
σφαλεῖ γὰρ ἐν τούτῳ μόνῳ, τᾶλλ' εὖ φρονῶν.
671. Θάψαι θέλοντες, τὸν Πανελλήνων νόμον.
σώζοντες, αὐδὲν δεόμενοι τεῖναι φάνον.
1034. Ὡ δυστάλαινα, δυστάλας δ' ἐγὼ γέρον,
ἥκω, διπλοῦν πένθημα θυμάτων ἔχων.
1188. τόνδε δ' ὀμνύναι χρεῶν
Ἄδραστον· αὐτὸς κύριος, τύραννος ὦν.
πάσης ὑπὲρ τῆς γῆς Δαναῶν ὀρκωμοτῶν.
1225. Κληθέντες ἠδὲ ὑστέροισι θήσετε·
τοῖον στράτευμα σὺν θεῷ πορεύσεται.

Εὐριπίδου Ἰφιγένεια ἢ ἐν Αὐλίδι.

49. Ἐγένοντο Λήδα Θεσιάδι τρεῖς παρθένοι,
Φοῖβη Κλυταιμνήστρα τ', ἐμὴ ξυνάστρος,
Ἑλένη τε ταύτης οἱ τὰ πρώτ' ὀλβισμένοι.
520. Τὸ μαντικὸν πᾶν σπέρμα φιλότιμον κακόν.

κοῦδέν γε χρηστὸν οὐδὲ χρήσιμον παρόν.

576. Ἰθαίαις παρὰ μύσχοις
βάρβαρα συρίζων, Φρυγίων
αὐλῶν Οὐλύμπου καλάμοις
μιμήματα πνείων.
619. Αἱ δ' ἐς τὸ πρόσθεν στήτε πωλικῶν ζυγῶν,
φοβερὸν γὰρ ἀπαράμυθον ὄμμα πωλικόν.
809. Τῆς δὲ στρατείας Ἑλλάδ' οὐκ ἄνευ θεῶν.
τοῦμόν μὲν οὖν δίκαιον ἐμὲ λέγειν χρεῶν.
954. Φθίας δὲ τοῦνομ' αὐδαμοῦ κεκλήσεται.
πικροῦς δὲ προχύτας χέρνιβός τ' ἐνάρχεται.
1003. ἐμοὶ γὰρ ἐστ' ἀγίων
μέγιστος ὕμνος ἐξαπαλλάξαι κακῶν.
1165. ὦν μίᾳ σὺ τλημόνως μ' ἀποστερεῖς.
κἄν τις σ' ἔρηται τίνος ἑκατὶ νιν κτενεῖς.
1209. Πιθοῦ τὸ γὰρ τοι τέκνα συσώζειν καλόν,
Ἀγάμεμνον· οὐδεὶς πρὸς τὰδ' ἀνταῖποι βροτῶν.
1321. Τοῦς δ' εἰς ἑρμούς εἰς Τροίαν
ὤφελεν ἐλάταν πομπαίαν,
μήτ' ἀνταῖαν.
1328. τοῖς δ' ἐξορμῶν, τοῖς δὲ στέλιν,
τοῖσι δὲ μέλλειν.
1443. ἥκιστ', ἐπεὶ μοι τύμβος οὐ χωσθήσεται.
τί δαί; τὸ θνήσκειν οὐ τάρος νομίζεται;
1513. Χερνίβων τε παγὰς,
βωμῶν διαίμονος θεᾶς
βανίσιν αἱματορρύτοις βανοῦσαν
εὐφροῇ τε σώματος δέρην σφαγεῖσαν.

Εὐριπίδου Ἰφιγένεια ἢ ἐν Ταύροις.

103. Φεύγωμεν, ἥπερ δεῦρ' ἐναυστολήσαμεν.

- Φεύγειν μὲν οὐκ ἀνεκτόν, οὐδ' εἰώθαμεν.
 227. Βιομοῦς· οἰκτρὰν τ' αἰαζόντων
 αὐδᾶν, οἰκτρὸν τ' ἐκθαλλόντων.
 464. Πόλις ἤδε τελεῖ, δέξει θυσίας,
 ἃς ὁ παρ' ἡμῖν νόμος οὐχ ὁσίαι.
 767. σήμινε δ' ἢ χρὴ τάδ' ἐπιστολὰς φέρειν
 πρὸς Ἄργος, ὅτι τε χρὴ κλύοντά σου λέγειν.
 1046. Συνθεῖς τάδ' εἰς ἓν, νόστον ἐλπίζω λαβεῖν.
 Πῶς οὖν γένοιστ' ἂν ὥστε μὴθ' ἡμᾶς θανεῖν.
 1130. Ἄειδων ἄξει λιπαράν
 εὐ σ' Ἀθηναίων ἐπὶ γᾶν.
 1381. Λαβὼν Ὀρέστην ὦμον εἰς ἀριστερόν,
 βᾶς ἐς θάλασσαν κἀπὶ κλισίᾳκ' ἑσθλῶν.

Εὐριπίδου Ῥήσοι

531. Ἐγρεσθε, τί μέλλετε; κοιτᾶν,
 ἔγρεσθε πρὸς φυλακάν.
 906. Ὅλοιτο μὲν Οἰνεΐδας,
 Ὅλοιτο δὲ Λαρτιάδας.

Εὐριπίδου Τρωϊάδες.

583. Σύ τοι, λῆμ' Ἀχαιῶν,
 τέκνων δὴ ποθ' ἀμύν.
 602. Δάκρυά τ' ἐκ δακρύων καταλείδεται
 ἀμετέροισι δόμοις· ὁ θανὼν δ' ἐπιλάθεται.
 727. τούτων οὐνεκ' οὐ μάχης ἔρῃν,
 οὐδ' αἰσχρὸν οὐδὲν οὐδ' ἐπίφθονόν σε δρᾶν
 1096. Ἦ Σαλαμῖν' ἱερὰν,
 ἣ δῖον κορυφάν.
 1245. ἀπιδὰς δόντες ὑπέρτοισι βροτῶν.
 χωρεῖτε, θάπτειτ' ἀθλίῳ τύμβῳ νεκρόν.
 1310. Ἀγόμεθα, φερόμεθ'—ἄλγος, ἄλγος βοᾶς.
 δοῦλειον ὑπὸ μέλαθρον ἐκ πάτρας γ' ἑμᾶς.

Εὐριπίδου Βάχχαι

33. ὄρος δ' οἰκοῦσι παράκοποι φρενῶν.
 σκευὴν τ' ἔχειν ἠνάγκασ' ὀργίῳ ἑμῶν.
 136. Ἐκ θιάσων δρομαίων
 πέση πεδῶσε, νεβρίδας ἔχων
 ἱερὸν ἐνδυτόν, ἀγρεύων
 αἷμα τραγοκτόνον.
 241. Τράχηλον σώματος χωρὶς τεμῶν,
 ἐκεῖνος εἶναι φησι Διόνυσον θεόν.
 352. Οἱ δ' ἀνὰ πόλιν στείχοντες ἐξίχναύσατε.
 τὸν θηλύμορπον ξένον, ὃς εἰσφέρει νόσον.
 καινὴν γυναῖκα καὶ λέχη λυμαίνεται·
 κἂν περ λάθῃται, δέσμιον πορεύεσθε
 δεῦρ' αὐτόν, ὥς ἂν λευσίμου δίκης τυχὼν
 θάνῃ, πικρὰν βάχχευσιν ἐν Θήβαις ἰδῶν.
 509. Χώρει καθεΐρξαι αὐτόν ἱππικαῖς πέλας
 φάτναισιν, ὥς ἂν σκότιον εἰσορᾷ κνέφας.
 642. Πέπονθα δεινὰ διαπέφυγέ μ' ὁ ξένος,
 ὃς ἄρτι δεσμοῖς ἦν κατηναγκασμένος.
 739. Ἄλλαι δὲ δαμάλας διεφόρουσιν σπαράγμασιν.
 εἶδες δ' ἂν ἡ πλεῦρ', ἣ δὶχλην ἐμβασιν.
 866. ὥς νεβρός χλοεραῖς
 ἐμπαίζουσα λείμακος ἡδοναῖς.
 954. Μὴ σὺ γε τὰ Νυμφῶν διολέσῃς ἰδρύματα,
 καὶ Πανός ἑδρας, ἐνθ' ἔχει σπρίγματα.
 1216. Ἐπεσθέ μοι φέροντες ἀθλίον βάρος
 Πενθέως, ἐπεσθε, πρόσπολοι, δόμων πάρος.

Εὐριπίδου Ἡρακλεΐδαι

92. Ἡρακλέους οἶδ' εἰσὶ παῖδες, ὦ ξένοι,

ἰκέται σέθεν τε καὶ πόλεως ἀφίγμενοι.

453. Φέρ' ἀντίθεος γάρ, τοῦδε τ' ἐς γὰρ παρὲς
 ἡμᾶς τ' ἐάσας ἐξάγειν, τί κερδανεῖς;
 422. Κάγῳ πολίταις μὴ δ' αὖ ληθήσομαι.
 οὐ γὰρ τυραννίδ' ὥστε βαρβάρων ἔχω.
 Ἄλλ' ἦν δίκαια ὄρω, δίκαια πείσομαι.
 587. Καὶ νόστος ἡμῖν εὖρεθῇ ποτ' ἐκθῆσθαι,
 μέμνησθε τὴν σῶτριν ὡς θάψαι χρεῶν.

Εὐριπίδου Ἐλένη

601. Θαύμαστ', ἔλασσαν τοῖνον μ' ἢ τὸ πρᾶγμ' ἔχον.
 Λέγ', ὡς φέρεις τι τῇδε τῇ σπουδῇ νέον.
 868. Σὺ δ' αὖ κέλευθον, εἴ τις ἔβλαπεν ποδὶ
 στείδων ἀνοσίῳ, ὃς καθαρίῳ φλογί.
 1022. Αὐτοὶ μὲν οὖν τιν' ἐξοδὸν γ' εὐρίσκετε,
 ἐγὼ δ' ἀποστᾶσ' ἐκποδῶν σιγήσομαι.
 εἰς τῶν θεῶν, θ' ἄρχεσθε, χ' ἱκετεύετε
 Τὴν μὲν σ' εἶσαι πατρίδα νοστήσαι Κύπριν,
 Ἦρας δὲ τὴν ἔννοιαν ἐν ταύτῳ μένειν.
 1279. Ἐλθὼν δ' ἐς οἶκους ἐξελα κόσμον νεκρῶν.
 καὶ σ' οὐ κεναῖσι χερσὶ γῆς ἀποστελῶ.
 1387. σιγητέον μοι καὶ σε προσποιούμεθα
 εὐνοῦν, κρατεῖν γε στόματος, ἦν δυνώμεθα.

Εὐριπίδου Ἰων

322. Ἔς δ' ἀνδρ' ἀρίστου τίνα τροφὴν κεκτημένος;
 βωμοί μ' ἔφερβον οὐπιῶν τ' αἰεὶ ξένος.
 430. αἰεὶ λοιδοροῦσ' αἰνίσσεται,
 ἦτοι φιλοῦσα γ' ἦς ὑπερ μαντεύεται.
 544. Ταῦτ' ἄμεινον, ὦ τέκνον.
 ἦλθες ἐς νόθον τι λέκτρον;
 644. Κᾶτ' ἢ προδοῦς σὺ μ' ἐς δάμαρτα σὴν βλέπεις;
 ἢ τὰμὰ τιμῶν δῶμα συγχέας ἔχρης.
 870. Ἄλλ' οὐ τὸ Διὸς πολύαστρον ἔδος
 καὶ τὴν ἐπ' ἐμοῖς σκοπέλοισι θεᾶν
 λίμνης σ' ἐνύδρου Τριτωνιάδος
 πότνιαν ἀκτάν.

Εὐριπίδου Ἡρακλῆος μαινόμενος.

170. Τῷ τοῦ Διὸς μὲν Ζεὺς ἀμυνέτω μέρει
 παιδὸς· τὸ δ' εἰς ἑμ', Ἡράκλεις, ἐμοὶ μέλει.
 335. Ἦξω πρὸς ὑμᾶς νερτέρῃ δώσων χθονί.
 ὦ τέκν', ἀμαρτεῖτ' ἀθλίῳ μητρός ποδί.
 348. Αἰλινον μὲν ἐπ' εὐτυχεῖ
 μολπῇ Φοῖβος ἰαχεῖ.
 546. Ὅδ' ἐστὶν ἐν γῆς νέρθεν εἰσηκούσμεν,
 εἰ μὴ γ' ὄνειρον ἐν φάει τι λεύσσομεν.
 624. ἀλλὰ θάρσος ἴσχετε,
 καὶ νάματ' ὄσων μηκέτ' ἐξανίστα.

Εὐριπίδου Ἡλέκτρα

309. Αὐτὴ δὲ πηγὰς ποταμίους φερούμενοι·
 ἀνέορτος ἱερῶν καὶ χορῶν τητωμένη.
 883. Ἦκει γὰρ οὐκ ἀχρεῖον ἐκπλεθρον δραμῶν
 ἄγων' ἐς οἶκους, ἀλλὰ πολέμιον κτανῶν.
 965. Καλῶς ἄρ' ἄρκεν ἐς μέσην πορεύεται.
 καὶ μὴν ἄχοις γε καὶ στολῇ λαμπρύνεται.
 1044. εἴτα τὸν μὲν οὐ θανεῖν
 κτείνοντα χρὴν τᾶμ', ἐμὲ δὲ πρὸς κείνῳ παθεῖν;

Εὐριπίδου Κυνωψ

88. Τεύχη φέρονται κενὰ, βορᾶς κεκρημένα,
 κρωσσούς θ' ὕδρολούς, ὦ ταλαίπωροι ξένοι·

188. Ἴδού τάδ' ὑμῖν ποιμνίων βοσκήματα,
ἀναξ' Ὀδυσσεύ, μηκέδων ἀρνῶν τροφαί,
πηκτοῦ γάλακτος τ' οὐ σπάνια τυρεύματα.

489. Ἀχαριν κέλαδον μουσιζόμενος
σκαῖος ἀπυρρὸς καὶ κλαυσόμενος

Ἀριστοφάνους Ἀχαρνῆς

180. Ἀχαρνικοί, σιτίται γέροντες, πρίνινοι,
ἀτεράμονες, μαραθυναμάχαι, σφενδάμνινοι.
333. Ὡς ἀπολόμεσθ'. Ὁ λάρκος δημότης ἔδ' ἔστ' ἐμός.
ἀλλὰ μὴ δράσῃς θ' μέλλεις· μηδαμῶς, ὦ μηδαμῶς.
547. Μισθοῦ δωδομένου, Παλλαδίων χρυσορμένων,
στοιᾶς στεναχούσης, σιτίων μετρουμένων,
ἀσκήων τροποτήρων, κέδους ὠνουμένων,
552. Τὸ νεώριον δ' αὖ κωπέων πλατουμένων,
τύλων φοφούντων, θαλαμῶν τροπουμένων.
623. Ἐγὼ δὲ κηρύττω γε Πελοποννησίοις
ἅπασιν καὶ Μεγαρεῶσι καὶ Βοιωτίοις.
818. Ἴνθρωπε ποδαπός;
χοιροπώλης Μεγαρικός.
874. Ὀρίανον, γλαχῶ, ψιάθως, θρυαλλίδας,
νάσσας, κολοῖως, ἀτταγᾶς, φαλαρίδας.
4004. Τί ὁρᾶτε; τοῦ κήρυκος οὐκ ἀκούετε;
ἀναβράττει, ἐξοπτᾶτε, τρέπεται, ἀφέλκετε
τὰ λαγῶνα ταχέως τοὺς στεφάνους ἀνείρετε.
4126. Ταῦτ' οὐ κατὰ γελῶς ἐστὶν ἀνθρώποις πλατύς;
ταῦτ' οὐ πλακοὺς δῆτ' ἐστὶν ἀνθρώποις γλυκύς;

Ἀριστοφάνους Ἰππῆς

204. αὐτὸ που λέγει,
ὅτι ἀγκύλαις ταῖς χερσὶν ἀρπάζων φέρει.
341. Ὅστις ἡμῶν τὰς Ἀθήνας ἐκκεκώφηκας βοῶν,
κἀπὸ τῶν πετρῶν ἀνωθεν τοὺς φόρους θυννο-
σκοπῶν.
518. Ὑμᾶς τε πάλαι διαγιγνώσκων ἐπετείους τὴν φύ-
σιν ὄντας,
καὶ τοὺς προτέρους τῶν ποιητῶν ἅμα τῇ γήρᾳ
προδιδόντας.
685. καὶ δάλοισι ποικίλοις,
ῥήμασιν θ' αἰμύλοις.
4012. Καὶ τὸν περὶ ἐμοῦ κείνον ᾧ περ ἤδομαι,
ὥς ἐν νεφέλαισιν ἀετὸς γενήσομαι.
4125. Αὐτὸς τε γὰρ ἤδομαι
βρύλλων τὸ καθ' ἡμέραν
κλέπτοντά τε βούλομαι
τρέφειν ἕνα προστάτην.
4263. Τί κάλλιον ἀρχομένοισιν
ἢ καταπαυμένοισιν.
4370. Οὐδεὶς κατὰ σπουδᾶς μεταγραφῆσεται,
ἀλλ' ὥσπερ ἦν τὸ πρῶτον ἐγγεγράφεται.

Ἀριστοφάνους Νεφέλαι

64. Ξάνθιππον ἢ Χαίριππον ἢ Καλλιππίδην,
ἐγὼ δὲ τοῦ πάππου τιθέμην Φειδονίδην.
77. Ἦν ἦν ἀναπαύσω τούτον, σωθήσομαι.
ἀλλ' ἐξαγείραι πρῶτον αὐτὸν βούλομαι.
426. Ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μέντοι πεσὼν γε κείσομαι.
ἀλλ' εὐξάμενος τοῖσιν θεοῖς διδάξομαι.
305. Οὐρανίοις τε θεοῖς δωρήματα,
ναυὶ θ' ὑπερερεῖς καὶ ἀγάλματα.
494. τύπτομαι,
κᾶπειτ' ἐπισχὼν ὀλίγον ἐπιμαρτύρομαι,
εἴτ' αὖθις ἀκαρῇ διαλιπὼν δικάζομαι.

613. Ὡστε καὶ λέγειν ἅπαντας ἐξιόντας ἐσπέρας
μὴ πρήν, καὶ, δῆδ' ἐπειδὴ φῶς Σελήνας καλὸν.
ἀλλὰ τ' εὖ δρᾶν φησιν, ὑμᾶς δ' οὐκ ἄγειν τᾶς
ἡμέρας.

714. Καὶ τὰς πλευρὰς δαρδᾶπτουσιν,
καὶ τὴν ψυχὴν ἐκπίνουσιν,
καὶ τοὺς ὄχρεις ἐξέλκουσιν,
καὶ τὸν πρῶκτόν διορύττουσιν.

883. Τὸν κρείττον', ὅστις ἐστί, καὶ τὸν ἥττονα,
ὅς τᾶδ' ἱκανὸν λέγων ἀνατρέπει τὸν κρείττονα.

994. Καὶ βαλανείων ἀπέχεσθαι
καὶ τοῖς αἰσχροῖς αἰσχύνεσθαι,
κᾶν σκώπη τις σε, φλέγεσθαι.

1100. τούτον
γούν οἷδ' ἐγὼ κάκεινον
καὶ τὸν κομήτην τούτον.

1428. καὶ τοὶ τί διαφέρουσιν
ἡμῶν ἐκεῖνοι, πλὴν ὅτι ψηφίσματ' οὐ γράφουσιν;

1504. Οἴμοι τάλας δειλαιοὶ ἀποπνιγέσονται.
ἐγὼ δὲ κακοδαίμων γε κατκαυθήσομαι.

Ἀριστοφάνους Σφήκας

65. Ὑμῶν μὲν αὐτῶν οὐχὶ δεξιώτερον,
κωμῳδίας δὲ φορτικῆς σοφώτερον.
560. Εἴτ' εἰσελθὼν ἀντιβολήθεις
καὶ τὴν ὀργὴν ἀπομορχθῆεις.
602. Καὶ κοινωνῶν τῶν ἀρχόντων
ἐτέρῳ τινὶ τῶν μεθ' ἐαυτοῦ
ἦν τίς τι διδῶ τῶν φευγόντων.
813. Κᾶν γὰρ πυρέττω, τὸν γε μισθὸν λήψομαι.
αὐτοῦ μένων γὰρ τὴν φακὴν βροθήσομαι.
999. Πῶς οὖν ἐμαυτῷ τοῦτ' ἐγὼ ξυνείσομαι,
φεύγοντ' ἀπολύσας ἄνδρα; τίποτε πείσομαι;
4243. Μετὰ τοῦτον Αἰσχίνης ὁ Σέλλου δέξεται,
ἀνὴρ σοφὸς καὶ μουσικὸς· κᾶτ' ἄρεται.
4453. Ἔτερα δὲ νῦν ἀντιμαθὼν
ἢ μέγα παύεται τι
ἐπὶ τῷ τρυφῶν καὶ μαλακόν.

Ἀριστοφάνους Εἰρήνη

152. Ὡς εἰ μετέωρος οὗτος ὢν δεσφρήσεται,
κάτω κᾶρα ρίψας με βουκολήσεται.
344. Πλεῖν, μένειν, βινεῖν,
καθεύδειν,
ἐς πανηγύρεις θεωρεῖν,
ἐστιᾶσθαι, κοτταβίζειν,
συβαρίζειν.
540. Διαλλαγεῖσθαι καὶ γελῶσιν ἄσμεναι,
καὶ ταῦτα δαίμονίως ὑποπιασμέναι
ἀπαξάπασαι καὶ κυᾶθαι προσκαίμεναι.
664. Εἴτ' ὅτι νοεῖς αὐτοῖσι πρὸς ἐμ', ὦ φιλότατη.
ἴθ' ὦ γυναικῶν μισοπορπακιστάτη.
922. Ἄγε δὴ, τί νῦν ἐντευθενὶ ποιητέον;
τί δ' ἄλλο γ' ἢ ταύτην χύτραις ἰδρυτέον;
4239. ἀπόφερ', οὐκ ὠνήσομαι.
τί δ' ἄρα τῇ σάλπιγγι τῇδε χρήσομαι.

Ἀριστοφάνους Ὀρνιθεῖς

27. Οὐ δεινόν οὖν δῆτ' ἐστὶν ἡμᾶς δεομένους
ἐς κόρακος ἐλθεῖν καὶ παρσκευασμένους.
488. Εἴτ' ὥσπερ ἡμεῖς, ἦν ἰέναι βουλώμεθα
πυθῶδε, Βοιωτοὺς διόδον αἰτούμεθα.

299. Ὅστις ἐστί; κειράλος.
κειράλος γάρ ἐστιν ὄρνις;
οὐ γάρ ἐστι σποργίλος;
555. Κἂν μὲν μὴ φῆ μὴδ' ἐβελήσῃ
μὴδ' εὐθὺς γνωσιμαχήσῃ.
681. Ἦδὺν φθόγγον ἐμοὶ φέρουσ',
ἀλλ', ὦ καλλιδόαν κρέουσ'.
805. Εἰς εὐτέλειαν χηνὶ συγγεγραμμένῃ.
οὐ δὲ κοφίχῃ γε σκάριον ἀποτετιμμένῃ.
1112. Ὅζυν Ἰερακίσκον ἐς τὰς χεῖρας ὑμῖν δώσομεν
ἣν δὲ που δαιπνήτε, πρηγορῶνας ὑμῖν πέμφομεν.
1271. Ὡ Παισθέταιρ', ὦ μακάρι' ὦ σοφώτατε,
ὦ κλεινότατα', ὦ σοφώτατ', ὦ γλαφυρώτατα.
1523. Εἰ μὴ παρέξει ταμπόρι' ἀνεωγμένα,
ἵν' εἰσάγοιτο σπλάγγνα κατατετυμμένα.

Ἀριστοφάνους Ἀντισστράτη

24. κάπειτα πῶς οὐχ ἦκομεν;
οὐχ οὗτος ὁ τρόπος; ταχὺ γάρ ἂν ξυνήλθομεν,
ἀλλ' ἐστὶν ὑπ' ἐμοῦ πρᾶγμ' ἀνεζητημένον,
πολλαῖσι τ' ἀγροπνίαισιν ἐρρίπτασμένον.
125. Τί μοι μεταστρέψαθε; ποῖ βαδίξετε;
αὐταί τί μοι μυᾶτε κἀνανεύετε;
293. Ἀλλ' ὅμως βαδιστέον,
καὶ τό πῦρ φουσητέον.
459. Οὐχ ἔλξετ' οὐ παιήσετ' οὐκ' ἀράξετε;
οὐ λοιδορήσετ', οὐκ ἀντισχυντήσετε;
παύσεθ', ἐπαναχωρεῖτε, μὴ σκολιεύετε.
831. Ἄνδρ' ἄνδρ' ὁρῶ προσιόντα παραπεπληγμένον
τοῖς τῆς Ἀφροδίτης ὀργίοις εἰλημμένον.
1074. Ἄνδρες Λάκωνες πρῶτα μὲν μοι χαίρετε,
εἰτ' εἶπαθ' ἡμῖν πῶς ἔχοντες ἦκατε.
1228. Ὅρθως γ', ὅτι νήφοντες οὐχ ὕγιαίνομεν.
ἦν τοὺς Ἀθηναίους ἐγὼ πείσω λέγων,
μεθύοντες αἰὲ πανταχοῦ πρεσβεύομεν.

Ἀριστοφάνους Θεσμοφοριάζουσαι

16. Ὡ μὲν χρὴ πρῶτ' ἐμὴ χανήσατο.
ὀφθαλμὸν ἀντίμικτον ἡλίου τροχῷ,
δίκεν δὲ χοάνης ὧτα διεστρήνατο.
68. . . . κατακάμπτειν τὰς στροφὰς οὐ ῥάδιον,
ἣν μὴ προῖη θύραζε πρὸς τὸν ἥλιον.
99. Σίγα· μελωδεῖν αὐτὸ παρασκευάζεται.
μύρμηκος ἀτραποῦς, ἥ τί διαμινύρεται;
334. Εὐχεσθαι τοῖς θεοῖσι τοῖς Ὀλυμπίοις
καὶ ταῖς Ὀλυμπίαισι, καὶ τοῖς Πυθίοις
καὶ ταῖς Πυθίαισι, καὶ τοῖς Δηλίοις.
473. Βαρέως τε φέρομεν, εἰ δὲ ἡμῶν ἡ τρία
κακὰ ξυνειδώς εἶπε δρώσας μυρία.
1200. Ὅνομα δέ σοι τί ἐστίν; Ἀρτεμισία.
μέμνησο τοῖνον τοῦνομ'. Ἀρταμουξία.

Ἀριστοφάνους Βάτραχοι

212. Εὐναυλον ὕμνων βοᾶν
φθεγξώμεθ',
εὐγηρὺν ἐμᾶν ἀοιδᾶν.
334. Φιλοπαίγμονα τιμάν,
χαρίτων πλεῖστον ἔχουσαν μέρος,
ἀγνάν, ἱεράν.
796. Κάνταυθα δὲ τὰ δεινὰ κινηθήσεται.
καὶ γὰρ ταλάντῃ μουσικῇ σταθμηθήσεται.
1001. Εἶτα μάλλον μάλλον ἄξεις,
καὶ φυλάξεις.

1112. Οὐ γὰρ δι' ἔχθρας οὐδετέρῃ γενήσομαι.
τὸν γὰρ ἡγοῦμαι σοφὸν τῷ δ' ἡδῶμαι.

Ἀριστοφάνους Ἐκκλησιάζουσαι

126. ὥσπερ εἴ τις σηπίαις
πώγωνα περιδήσειεν ἐσταθευμέναις.
536. ἀλλ' ἔμ' ἀποδόσασ', ἐπιθαλοῦσα τῇ γυναικὶ,
ῥῆγου καταλιποῦτ' ὥσπερ εἴ προκείμενον,
μόνον οὐ στεφανώσας' οὐδ' ἐπιθεῖσα λήκυθον.
875. Ὅρθως ἔμοιγε φαίνεται βαδιστέον
ὁμός' ἐστὶ δαιπνήσονται καὶ μελλιστέον.
1009. ταῖς τηλικούταις ζυγαθεύδουσ' ἡδῶμαι.
ἐγὼ δὲ ταῖς γε τηλικούταις ἀχθῶμαι.

Ἀριστοφάνους Πλουτοί

69. Ἀναθεὶς γὰρ ἐπὶ κρημνόν
τὴν αὐτὴν καταλιπὼν
ἄπειμ', ἵν' ἐκτραχηλισθῇ πεσίων.
341. Χρηστόν τι πράττων τοὺς φίλους μεταπέμπεται.
οὐκ οὐκ ἐπιχώριον γε πρᾶγμ' ἐργάζεται.
447. Ἐρημον ἀπολιπόντες ποι ζευξοῦμεθα
τηνδὲ δεδιώτε, μὴδὲ διαμαχοῦμεθα.
807. Ἡ μὲν σιπὴ μεστὴ ὅστι λευκῶν ἀλφίτων,
οἱ δ' ἀμφορῆς οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου.
Ἄπαντα δ' ἡμῖν ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ
τὰ σκευάρια πλήρη ὅστιν, ὥστε θαυμάσαι
981. Καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀγοράσαι χιτῶνιν
ἐκέλευσεν ἂν, τῇ μητρὶ θ' ἱματίδιον.

Μενάνδρου γινῶμαι μοιόστιχοι

178. Εὐρεῖν τὸ δίκαιον
πανταχοῦ οὐ ῥάδιον.
220. Ἡ γλῶσσα πολλῶν
ἐστὶν αἰτία κακῶν,
171. Ῥῆον παραινέειν
ἢ παθόντα καρτερεῖν.
180. Στερβῶς φέρειν γρή
συμφορὰς τὸν εὐγενῆ.
523. Ὑπνος δαιμόν
ἀνθρώποις κακῶν.

Ἐκ τῶν ἐλεγείων τοῦ Εὐδήρου

Βάχου μέτρον ἄριστον
ὁ μὴ πολὺ μὴδ' ἐλάχιστον.

(Ἔσσεται τὸ τέλος.)

ΑΙ ΠΑΡΑΔΟΥΝΑΒΙΟΙ ΗΓΕΜΟΝΙΑΙ.

Α'.

Ἡ Μολδοβλαχία περιλαμβάνεται μεταξύ τῶν
Καρπαθίων ὀρέων, τοῦ Εὐξείνου Πόντου, τοῦ Δουνά-
βειος καὶ τοῦ ἐν Ῥωσσίᾳ Ῥουδίκωνος ποταμοῦ, ὅστις
φέρει ὄντως ἐπιπόλαιον τὸ ὄνομα Προῦθος. Ὁ Ἄτλας
τοῦ Lessage ἀξιοῖ πρὸ τεσσαράκοντα ἐτῶν ὅτι ἀπὸ
τοῦ 1806 ἡ Βλαχία καὶ ἡ Μολδαυία ἀνήκουσι τῇ
Ῥωσσίᾳ. Ἐλεύθερος ἐστὶν ὁ Ἄτλας οὗτος νῦν ὑποστη-
ρίξῃ ταιαύτην ὑπερβολὴν, διότι ἐγὼ τοῦλάχιστον ἀ-